

TALLINNA

POLÜTEHNIK

Nr. 6 (501) TALLINNA POLÜTEHNILISE INSTITUUDI PARTEIKOMITEE, REKTORAADI, ELKNÜ KOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄALEKANDJA

XX aastakäik

Kolmapäeval, 6. märtsil 1968.

TERVITUS MEIE NAISPERELE!

EKSAMISESSIOON ja VASTUTUSTUNNE

Kõikidel inimese tegevuse aladel on suur tähtsus inimese töösuhetumisel — vastutustundel ja armastusel töö vastu. Üliõpilaste põhitöö on õppimine. Järelikult, üliõpilast tuleb kõrgemas koolis hinnata töö järgi. Niisugune on meil elu seadus ja kõrgem kool pole siin erandiks.

Kõrgema kooli õppe- ja kasvatustöö kokkuvõtte-etapiks on eksamissessioon kui üliõpilaste teadmiste hindamise põhivorm. Sessioon on selleks regulaatoriks, mis teeb kindlaks, kui palju tööd ja vaeva on keegi teadmiste kogumisse pannud.

Eksamissessiooni hinnetes peegeldub üliõpilase suhtumine õppetöösse, tema tahe, töö ja vastutus oma õppetöö korraldamises kogu semestri kestel. Visa ja loova töö tulemuseks on põhjalikud ja kindlad teadmised sessioonil. Sessioonil saavutatud edutunne mobiliseerib üliõpilast, loob püüdluse uutele saavutustele, millede pärast on tarvis jälle töötada. On hästi teada, et üliõpilase suhtumine õppetöösse on suurel määral sellest, kui võrd kaugele näeb ta oma ülesannete perspektiivi. Ainult kaugemate ja suuremate ülesannete mõistmine annab üliõpilasele tahet ja jõudu raskustega võidelda. Sel juhul näeb üliõpilane igas üksikus tegevuslülis vajalikku etappi, mis tuleb ületada iga hinna eest, sest midagi ei ole selle lõppeesmärgi saavutamise võimalik.

Pealiskaudses ja vastutustundetus suhtumises õppetöösse avaldub praak. Meie elukorralduse järgi tuleb sellest vabaneda nii meil kui mujal. Ja kuigi mõningatel üliõpilastel on «välja arendatud» eriline oskus «tähelepanu ja mälu mõneks päevaks tugevasti pingutada», lühiajalise energiapuhanguga eksameid «ära anda», siis õppejõud selgitavad selle «tulevärgi» tagant ikkagi välja üliõpilase tõelised teadmised. Ainult aus, visa ja süstemaatiline töö viib esmargile.

SESSIOONI STATISTIKAT.

Päevase osakonna 3249 eksamikohustuslikust üliõpilasest sooritasid kõik eksamid sessiooni lõpuks 2376 ehk 73% (1966/67. õppeaasta talvisel sessioonil 81,3%).

Selliste situatsioonide arvu saaks vähendada, tekkivat «tormi vaigistada» tingimusel, kui juba õpperühmades kujuneks mittedaliv õhkkond ja hukkamõist nende aadressil, kes õppimisse kui üliõpilase põhitöösse suhtuvad vastutustundetult. Inseneri tööpõldu ei saa harida nn. «lähikukumiste» meetodil. Järelikult — ka selle põllu harijat ei või kasvatada ja kujundada niisuguses miljöös. Väiklasele hooldamisele tuleb vastandada üliõpilasisiksuse kõrge kodanikuteadvus.

1965/66 — 88,1%, 1964/65 82%¹¹, 1963/64 — 84,8%¹⁰.

Üliõpilaste arv, kes said sessioonil mitterahuldavaid hindeid (kas ühes või mitmes aines) oli 553. Mõjuva põhjusega ei ilmunud ettenähtud ajal eksamitele 90 üliõpilast.

Teaduskondade lõikes kujunes õppeedukus järgmiseks: keemia — 89,7%, majandus — 77,7%, ehitus — 74,1% (ilma V kursuset), mehaanika — 67,6%, elektrotehnika — 66% ja energeetika — 62,5%.

Eksamissessiooni tulemuste järgi torkab silma lubamatult madal õppeedukus I kursusel (62,6%) ja II kursusel (61,5%). Vanematel kursustel oli õppeedukus tunduvalt kõrgem.

1967/68. õppeaasta sügissemestri jooksul (põhiliselt eksamissessiooni tulemuste järgi) eksamatrikuleeriti nõrga õppeedukuse tõttu päevasest osakonnast 327 üliõpilast. Need vastutustundetult õppetöösse suhtunud üliõpilased, pidevad akadeemilised võlglased, kontrolltööde ja laboratoorsete tööde alalised ümbertegijad said teaduskondade stipendiumikomisjonides õigustatud hukkamõistu osaliseks. Kuid niisuguse otsuse tegemine ei toimu kergelt, ilma valudeta.

Üliõpilaste õppetöösse suhtumise hindamine viitab paraku ikka sellele, et paljudel üliõpilastel on segane saamine ja andmise vahetõttu ühiskonnaga. Kuigi see küsimus sotsialistlikus ühiskonnas kõlab väga selgelt ja laconiliselt — tahad rohkem saada, pead ka rohkem töötama — kutsus selle õige mõistmine ikka ja jälle esile arusaamatusi ja seda eriti eksamissessiooni kokkuvõtete tegemisel. Vahest juhtub koguni nii, et «kannataja» pool kutsus eksperdina välja mamma või papa, kes siis dekaanil (pro rektoril või prorektoril) aitab seda saamise-andmise mõõtu välja rehkendada. Niisuguses poolprekondlikus miljöös heidetakse viimases hädas vaekausile selline «memootühik» kui kasvatamine, mis peaks nüüd üliõpilast kõikidest hädadest päästma.

Selliste situatsioonide arvu saaks vähendada, tekkivat «tormi vaigistada» tingimusel, kui juba õpperühmades kujuneks mittedaliv õhkkond ja hukkamõist nende aadressil, kes õppimisse kui üliõpilase põhitöösse suhtuvad vastutustundetult. Inseneri tööpõldu ei saa harida nn. «lähikukumiste» meetodil. Järelikult — ka selle põllu harijat ei või kasvatada ja kujundada niisuguses miljöös. Väiklasele hooldamisele tuleb vastandada üliõpilasisiksuse kõrge kodanikuteadvus.

Kõrgema kooli õppetöösse sis-

seelamine nõuab teatavat aega. Uhel läheb see kiiremini, teisel aga raskemini ja aeglasemalt. Kui seda protsessi kõikjal saadab süstemaatiline ja sihivõrdne töö, siis on edu alati kindlustatud.

Tegelikkus pakub sellest eredaid näiteid. Võib nimetada kümneid üliõpilasi, kes said I ja II kursusel põhiliselt rahuldavaid hindeid. Kuid rahuldav neid ei rahuldanud. Aeg läks edasi ja sihivõrdne töö kandis vilja — nad jõudsid eesrindlaste ridadesse.

KASVATADA POSITIIVSE EESKUJU NAJAL

Päevase osakonna eksamikohustuslikest üliõpilastest sooritasid kõik eksamid hinnetele «väga hea» ja «hea» 768 üliõpilast. Selles arvus peegeldub nende üliõpilaste tubli töö ja kõrge vastutustunne. Teaduskondade järgi jagunes nende arv järgmiselt:

Teaduskond	Üliõpilaste arv	% teaduskonna üliõpilaste arvust
1. Keemia	186	30,8
2. Elektrotehnika	185	29,4
3. Majandus	143	22,8
4. Energeetika	123	20,9
5. Ehitus	62	17,5
6. Mehaanika	69	15,5

Nimetatud üliõpilastele lisandub veel umbes samapalju neid, kelle õppeedukus on samuti tunduvalt üle keskmise. Headele ja väga headele hinnetele lisanduvad neil mõned rahuldavad hinded.

Tuleb aga kahjuks tunnustada, et see suur arv üliõpilasi teeb instituudi läbi nii, et neid peaaegu üheski instantsis ei «margata». Kuid ometi on siin tegemist üliõpilastega, kes suure kohusetundega suhtuvad õppetöösse ja on kateedrite suurema tähelepanu ja individuaalse juhendamise korral suutelised saavutama veelgi paremaid tulemusi. Neile tuleks julgemini võimaldada individuaalplaanidele üleminekut, mis annaks suuremaid võimalusi iseseisvaks tööks ja ÜTÜ liinis töötamiseks.

(Järg 2. lk.)

Preemiaks ekskursioon

21-10+3=14. Lihtne matemaatiline tehe, millega ei eksi isegi tudengid, nende noorematest õdedest-venedest rääkimata. Aga kas te ka teate, et see tehe iseloomustab ühe meie instituudi õpperühma kahanemist ja kasvamist viie õppeaasta kestel?

Kui koordinaate veidi täpsustada, jõuame välja keemiateaduskonda. See õpperühm kannab nüüd nime KÜ-101 ja inseneridiplomini on neil jäänud vaid veidi üle kolme kuu. On seda vähe või palju? Neliteist asjaosalist naistudencit on arvamisel, et seda on isegi väga vähe. Ligi viis aastat on läinud nagu lennates. Alates teisest kursusest on see «koosreis» elanud tudengielu argipäevi ja pidanud pühapäevi. Edukalt sooritatud arvestuste ja eksamite kõrval on neil neljateistkümnel alati jätkunud tahtmist ka kõikjal mujal rassida. Kui palju suuskadel veedetud pühapäevi, kui palju kilomeetreid on joostud kergejõustiku-, korvpalli- ja väravapallivõistlustel. Mõõdunud aastal oli rühmal kokku ligi kakssada matka- ja võistluspäeva. Lisaks massilisusele veel natuke meisterlikkust ja rühma ühiseid pingutusid kroonis edu — viimase TPT kompleksspartakiaadi võitmine. Preemiaks ekskursioon Kaunas ja Vilniusesse, mis seoti erialaste huvidega. Reisi ajal hoiti silmad-kõrvad hästi lahti ja nüüd on rühmal palju häid ja huvitavaid mõtteid, mida jõudumööda tahetakse rakendada pärast õppeasutuse lõpetamist oma töökohal.

Praegu on KÜ-101-l väga kiired päevad. Rühmalikmed sooritasid täna oma viimased eksamid. Siis aga ootab veelgi kiirem töö — diplomitöö.

Soovime meiega omalt poolt neile palju õnne naistepäevaks ja edu instituudi lõpetamiseks!

KAS TEATE, ET...

Tallinna Polütehnilise Instituudi 8684 üliõpilasest on üle kolmandiku — 3091 ehk 35,6 protsenti — naised.

Naisüliõpilased on suures ülekalaalus keemiateaduskonnas. Neid on seal 457 (73,5 protsenti) 164 meesüliõpilase vastu. Majandusteaduskonnas on vastavad arvud 486 ja 191.

Kõige väiksem on naiste osatähtsus — 13 protsenti — energeetikateaduskonnas.

Päevase osakonna teaduskondade üliõpilaste kirjas on naisi 1415 ehk 40,7 protsenti, õhtuses teaduskonnas 750 ehk 36,3 protsenti ja kaugõppeteaduskonnas 926 ehk 29,6 protsenti.

NAISTEPÄEVALE PÜHENDATUD AKTUS

Kolmapäeval, 6. märtsil kell 15 toimub instituudi peahoone VII auditoriumis rahvusvahelisele naistepäevale pühendatud aktus.

Ootame kõigi osavõttu!

EKSAMISESSIOON ja VASTUTUSTUNNE

(Algus 1. lk.)

Selle kategooria üliõpilaste suurem usaldamine ja abistamine õppeprotsessi mitmesugustes lüldes seab neid ikka rohkem otsija ja mõtleja osasse, mis on aluseks nende vaimse iseseisvuse kasvatamisel. Nende üliõpilaste näol on suur potentsiaalne varu mõttevate, laia silmaringiga teovõimeliste spetsialistide arendamiseks.

Samaaegselt tuleb dekanatidel piirata aega ja vähendada vaeva, mis kulub praegu ühe osa üliõpilaste äärmiselt madala vastutustunde tõstmisele, nende õppetöösse suhtumise kontrollimisele. (Sellega tegeleb instituutis 13 «instantsi», kusjuures nende ametite kandjad ei ole suutnud pälvida kuigi head hinnangut oma tööle). Arusaamatuse vältimiseks olgu öeldud, et madala vastutustundega üliõpilaste õppetöö kontrollimiseks ja (vastutustunde) kasvatamiseks on teatav vajalik tööaeg tingimata tarvilik, seaduspärane. Kuid praegu on jutt õigest töömeetodist, sellest tähelepanust ja suhtumisest, mis peab tulema n. ö. «üalt», vastukaaluks «alt» tuleva e kahele erinevale töösuhtumisest.

Ülaöeldust järeldub, et dekanadid, kateedrid ja õppejõud ning üksikisikud organisatsioonid peavad rohkem toetuma üliõpilaste eesrindlikule osale. Pöörates peamist tähelepanu ebaedukatele ja dissiplineerimatutele üliõpilastele, jääb kahe silma vahele töö kogu kollektiiviga, mis on täiesti lubamatu.

Tuleb tõsta rühmakollektiivi kasvatavat mõju iga oma liikme kujunemisele. Kõikumus ei või piirduda ainult kollektiivi liikmete käitumise arutamisega, nende tegude heakskiitmisega või hukkamõistmisega. Mõjutamine peab toimuma vahetult kollektiivse ühise tegevuse protsessis.

Eesrindlike üliõpilaste töö ja tegevus vajab rohkem ergutamist ja väärikamat mäkimist. Selles töös on tõsiselt lüüdi. Instituudi häälkandja «Tallinna Polütehnik» pöörab vähe tähelepanu eesrindlike üliõpilaste tutvustamisele. Samuti puuduvad ka teaduskondade autahvid.

MÕNET MÕTTEID ÕPETAMISEST

Eksamisessioon ja üliõpilaste vastutustunne on lahutamatu seotud õppeprotsessi täiuslikkusega. Õppetöö kompleksne kasutegur sõltub lõppkokkuvõttes sellest, kuidas on omavahel ühendatud õppetöö põhivormid ja kuidas neid täiendavad kontrollivormid.

Instituudi kateedritel tuleb energilisemalt otsida uusi teid ja viise õpetamise ja õppimise kasuteguri tõstmiseks. Otsingute ja leidmistele programmide valdkonnas peavad lisama teised, mis peavad viima selleni, et kaoks üliõpilase kui passiivse vastuvõtja positsioon õppeprotsessis. Seepärast tuleb julgemini kasutada selliseid üliõpilaste iseseisvust arendavaid õppimeetodeid nagu töö teatmeteostega, õpikutega, enesekontrolli jms. Kuigi meie võimadused selles osas ei ole kõige avaramad, on võimalik hea tahtmise juures üht-teist ära teha. Meile kõigile hästi tuntud ministeeriumi ringkiri U-100 pakub selleks mitmeid mooduseid. Mitmetes ainetes tuleks suurendada praktiliste tundide arvu ja määnevõrra kärpida loengutundide arvu.

Ma arvan küll, et eksivad need õppejõud, kes hindavad üle loengu osa-ahtsust ja väidavad, et üliõpilased teavad halvemini seda materjali, mida pole käsitatud auditooriumis. Kuid see väide ise kummutab enese ning teostab otsustavalt üliõpilane loodab loengukonspetsile ning ei vaeva iseseisvalt töötama ja mõtlemata. Me ju tahame ja tihti sellest rõõmume, et üliõpilane oleks arenguvõimeline. Kuid selleks tuleb tal õppida teadmis ka ise hankima. Väga küsitav on oodata üliõpilast loovat mõtlemist, kui pakkuda talle ainult valmisõpetust.

Eksamisessioonide heaks korraldamiseks tuleb ka mõnematel õppejõududel enda vastu nõudlikum olla. Me ei ole veel jõudnud nii kaugele, et saaksime jätta õppejõu ühul kõnelda meisterlikust tööst.

Kuue viimase õppeaasta jooksul on instituudi teenistusse võetud 313 õppejõudu. Neist oli aspirantuuri lõpetanud 107, teistest õppe- ja uurimisastustest tulnud töötajaid 61. Tootmise siimapaistvaid soosivaste 21, keskkoolide ja tehnikumide õpetajaid ning tööstusettevõtte spetsialiste, kellel oli kolm või rohkem aastat tööstustähta pärast kõrgema kooli lõpetamist — 31 ning

TPI või teiste kõrgemate õppeasutuste värskeid lõpetanuid 93. Nendest arvudest nähtub, et nendel aastatel õppejõudude arvul suurendatud arvust väga paljudel puudus vajalik ettevalmistus kõrgemas koolis töötamiseks.

Üliõpilastele avaldab mõju mitte ainult õpetamise sisu, see on materjal, mida edasi antakse, vaid ka õppemeetod. See tähendab viis, kuidas seda materjali edasi anda ning kontrollimeetodid. Vahest jääb vajaka pedagoogilisest taktist: mõeldudust nõudmistest esitamisel, nõudmistest esitamise vormis jms. Mõned õppejõud arvavad, et kontrollil on ainult üks eesmärk — teha kindlaks, missugusel määral on üliõpilased omandanud programmis ettenähtud teadmised. Selline arvamus ei ole õige. Õppejõud peab oma töös silmas pidama nii eelkontrolli (see tähendab, välja selgitada, missugune on alus, millele tuleb rajada uued teadmised), jooksvat kontrolli (see on, kuidas toimub uute teadmiste omandamine, kas kõik üliõpilased on lüüdnud tööle ja missugused raskused neil esinevad. Jooksev kontroll annab ka võimaluse õppejõule enesekontrolliks: kui efektiivsed ja õige on kasutatavad õppemeetodid) ning kokkuvõtteliku kontrolli (eksam, arvestus vms.). Kui näiteks õpperühmadest AJ-31 ja AV-31 mitte ükski üliõpilane ei pääsenud kõrgemas matemaatikas eksamisesse, siis kõneleb see küll sellest, et eel- ja jooksev kontroll üliõpilaste töö üle nendes õpperühmades oli korraldatud mitte-rahuldavalt. On ekslik lugeda õppejõudu nõudlikuks, kui ta ainult eksamil hindab rangelt üliõpilaste teadmisi — mida muide on teha kõige kergem — kuid semestri jooksul lepib üliõpilaste mahajäävusega iseseisvas töös.

Esineb lüüdi ka üliõpilaste teadmiste hindamisel. Hinne peab olema üliõpilasele selge ja arusaadav, ainult siis on ta vahendiks, mis stimuleerib paremini töötama. Seepärast esitavad kogunud õppejõud koos numbrilise hindega ka hinnava otsustuse (põhjenduse), milles näidatakse vastuse positiivseid ja negatiivseid külgi.

Praegu toimub eksamisesseõppimisele läbiarutamine õpperühmades, samuti kateedrites ja teaduskondades. See mõttevahetus peab toimuma asjalikus õhkkonnas. Tähelepanekult tuleb uurida nii õpetamise kui ka õppimise mitmesuguste vormide ja meetodite kooskõlastatud kasutamist, et tagada võimalikult paremate tulemuste saavutamist.

Dots. E. SCHMIDT,
TPI õppeprorektor

Tehnikakandidaat

Malle Jaaniso

TPI arhitektuuri kateedri oli 23. veebruar pidupäevaks. Sellel päeval kaitses viimane teadu likku kraadi mitteomav õppejõud Malle Jaaniso edukalt oma kandidaadivältekirja. Seega koosneb kateeder

nüüd ainult teadusliku kraadiga õppejõududest ja nende hulgas on 40% doktoreid. Malle Jaaniso uurimistöö käsitleb füüsikalise modelleerimise meetodi rakendamist ehitus- ja arhitektuuriakustika probleemide lahendamisel. Mürasummatus probleem on meil muutunud väga aktuaalseks ülesandeks seoses ehitisosade kaalu vähenemise ja samaaegse müraallikate arvu ja intensiivsuse tõusuga. Meie vabariigi oludes puuduvad akustikakambrid, kus saaks uurida täismõõdulisi ehitiseosi. Seepärast on väga oluline leida teid uurimise tegemiseks väikemõõduliste mudelitega, nagu see toimub teistelgi tehnikalaadel, kus nähtuse keerukus ja määravate tegurite arvukus ei võimalda küsimuste lahendamata matemaatika meetoditega.

Erihuvi Malle Jaaniso töö

Juubilar Lilli Randma

Neid on meie instituutis vähe, kes ei tunne seda rebase ja enrgilist naist — keelte kateedri vanemõpetajat Lilli Randmat.

Eraliseid teadmisi omandas Lilli Randma Tartu, Londoni ja Readingi ülikoolides.

Alates 1947. aastast on Lilli Randma elu ja töö olnud vahetult seotud Tallinna Polütehnilise Instituudiga. Tunneme Lilli Randmat kui abivalmist ja heatuulist inimest, kes suure kohusetundlikkusega ja loovalt triidab oma tööüleandele, seisnagu neid siis kateedri jooksu töö tegemises või õppeülesannete täitmises.

Keelte kateedri üritustele on

juubilar alati innukalt kaasa löönud. Ta on võtnud sa ametiühingu tööst ja trind kaastööd «Tallinna Polütehnikule».

Juubilar teaduslik töö on olnud edukas. Tal on valminud kandidaadidissertatsioon

Lilli Randma arvukas õpilisperetunneb teda järjekindla ja nõudliku õppejõuna. Olles suurte teadmiste ja praktilise kogemusega, oskab ta kasutada oma õpilastes huvi võõrkeelte vastu. Soovime juubilarile tema 60. aasta sünnipäeval tervist ja pulbiteraat energiat veel rahjudeks aastateks nina edu nõi noorte spetsialistide kasvatamisel kui ka teadusliku töö rla!

Kateedri kollektiiv

haridustaseme ja palgasüsteemi mittevastavus avaldavad otsust ja hukatuslikku mõju õppeedukusele kõrgemas koolis.

Analüüsides õppeedukuse olukorda on selge, et ainult veennismetodiga me partei programmis püstitatud eesmärki ei saavuta.

Nii näiteks oli meie instituutis 1968. aasta talvisel eksami sessioonil iga kuues üliõpilane akadeemiline võlglane.

Üksikute õppevõlglaste puhul saaks edukalt kasutada äraproovitud «moraliseerimise» võtet, kuid sellise massiga võlglaste puhul see lihtsalt teostamatu.

Järelikult on põhjendatud vajadus sellise nähtuse kui kompleksse probleemi analüüsimiseks ja lahendamiseks mitte ainult komsomoli ja ühe õppeasutuse raames, vaid üldriiklikul.

Esmaseks sammuks võiks olla vabariigis vastuvõtukontingendi vähendamine, mis looks normaalse konkursi kõrgemasse õppeasutusse astujatele ja võimaldaks õppetöö rohkemat individualiseerimist.

Lõpuks loen oma kohuseks öelda komsomoli keskkomitee liikmena delegatidele oma arvamus ELKNÜ KK sekretariaadis väljakujunenud olukorra kohta. Minu arvates täiesti mõttetu ja põhjendamatu lahkarvamused elementaarsetes küsimustes, mis seal on aset leidnud, ainult halvavad kogu vabariigi komsomoliorganisatsiooni tegevust.

Kahjuks ELKNÜ KK I sekretär ei ole rohkem kui aastase tööga suutnud luua aparaadis normaalset tööolukorda ja kindlustada kõigi lülide sisulist juhtimist. Selle ilmekas näide on ka kogu töö hüppelisus ja rabelev stiil, mida on toonitanud ka eelkõnelejad.

ELKNÜ XIV kongressilt

ELKNÜ TPI Komitee sekretär Ahto Vellamaa andis meie ajalehele avaldamiseks oma sõnavõtu teieku teksti, mille ta eines ELKNÜ XIV kongressil. Ühtlasi teatas ta, et meie instituuti esindanud delegaadid on nõus jagama teiega oma muljeid kongressi tööst. Vastava sooviga palume pöörduda ELKNÜ TPI Komiteesse AV-413.

Printsiip läheneda noortele erinevate kategooriate kaupa on märgatavalt tõstnud kõrgema kooli komsomoliaktiivi vastutustunnet üliõpilaste kommunistlikul kasvatamisel.

Reaalsetele eluprobleemidele lähenemine ja oma tegevuse analüüsimine on viinud selleni, et aktiiv on hakanud küpsemalt lahendada üliõpilaselu põhiprobleeme. Puuduseks on kahjuks see, et organisatsiooni kvantitatiivne kasv on toimunud kiiremini kui aktiivi kasv. Teise puudusena annab tunda ka see, et instituudi kasvatustöö orientatsioon on eelkõige anda tootmisjuhete.

TPI-st võrsunud komsomolitöötajad on selle stiihiline kõrvalprodukt inimeste näol, kelles on ilmnunud huvi ja kallak ühis-

kondlik-poliitiliste probleemide vastu.

Kolmanda puudusena ja võib-olla kõige teravamana mõjub see, et praeguse komsomolitegevuse juures noor spetsialist ei näe komsomolitöös perspektiivi arengu, kuna komsomol ei tegele noorsugu eluliselt huvitavate probleemide lahendamisega.

Samal ajal on kõigile selge, et ühiskonna arengu käesoleval etapil on sellise tehnilise kallakuga spetsialistide kaasahaaramine ühiskonna elu juhtimissfääri väga oluline.

Praegu juhtub aga pahatilti nii, et noor inimene rebitakse pärast õppeasutuse lõpetamist oma esimeselt töökohalt lahti ja suunatakse ilma vastavat ettevalmistust omamata komsomolitööle.

On täiesti ilmne, et selline tegevus on vääri ja sama ilmne on ka see, et komsomolikaadri ettevalmistust peab vabariigis suunama ja koordineerima komsomoli keskkomitee.

Senini pole seda kahjuks tehtud ja on piirdutud ainult kõrgemate koolide kritiseerimisega.

Sellise põhjendamatu kriitika edaspidiseks vältimiseks on konkreetne ettepanek:

Vastavalt komsomoli keskkomitee poolt esitatavale perspektiivsele kaadri ettevalmistamise plaanile oleme nõus valmistama ette spetsiaalse ühiskondlik-poliitilise kallakuga lõpetajaid, kusjuures lisaks erialastele teadmistele omandaksid nad erikursuste korras teadmisi psühholoogiast, juhtimisteooriast, sotsioloogiast ja teistest distsipliinidest, millised on hädavajalikud töös inimestega.

Sellise erikallakuga rühma loomine aitaks omalt poolt kaasa ühiskondlik-poliitilise huvi kasvule ja ka komsomoli autoriteedi tõusule üliõpilaskonna hulgas.

Minu arvates on ühiskondliku aktiivsuse üheks piduriks kaasaajal see, et ollakse harjunud seadma oma käitumine selle järgi, kuidas meilt oodatakse, seega on tegemist kohandamusega.

Üliõpilasel on eelkõige kokkupuude vaimse keskkonnaga. Selle keskkonna nõrkuseks ja tugevuseks ongi see, et ta laseb mõte-

MÕNI SÕNA KA NAISARHITEKTIDEST

Kümne aasta jooksul — 1944—1954 — said meie instituudis ettevalmistuse ligi poolteistsada arhitekti. Nende loomingut on juba ammu näha kõikjal vabariigi linnades ja maa-asulates ja neist on kujunenud vabariigile tubli arhitektide kaader.

Väga tuntud on arhitektid Port, Sepman, Kivi, Jõe, Bork, Karro, Mirov, Noor, Zobel ja paljud teised. Ku'd peatselt saabuva rahvusvahelise naiste päeva puhul võiks mõned neist kirja panna ka instituudi lõpetanud naisarhitektidest.

Omaaegselt tublist üliõpilasest ja korvpallurist Helvi Pahlast (praegu Vibõ) on saanud vabariigi põllumajanduse tootmishoone arhitektuurne kujundaja. Tema töö võib olla ei ole küll väga nähtav ega ka kuulsusrikas nagu üksikute monumentaalsete arhitektuuriliste objektide pro-

jekteerimine ja hiljem nende imetlemine, kuid selle eest väga vaja ik ja tänuväärne. Oma tööga on ta meile toonud suurt austust teiste liiduvabariigide poolt.

Tugevaid organisatsioonilisi võimaid on näidanud arhitekt Ingrid Mard. «Eesti Maaehitusprojekti» Tartu osakonna juhataja. Kuni tänaseni, olgugi, et ta on juba kahe suure poisi ema, pole ta unustanud sporti ega ka ühiskondlikke ülesandeid ja tunneb samasugust aukartust konstruktioonide vastu nagu üliõpilaspõlveski.

Projekti peaarhitekt Urve Alas on tuntud Kingissepa ja Narva-Jõesuu puhkekodude ravikorpuste projekteerijana. Lähemal ajal näeme Polli Katsebaasi kerkimas tema poolt kavandatud peahoonet. Tänavust rahvusvahelise naiste päeva pühitseb ta Ameerika Ühendriikides ja

võib loota, et sealt naastes tema loominguline mina kasvab veelgi.

«Eesti Projektis» töötavad kaks tagasihoidlikku, kuid väga arukat naisarhitekti. Need on — esiteks projekti peainsener Olga Kontšajeva, kes kaasautorina on osa võtnud TPI uue õppekompleksi, Tallinna Tennishalli, EKP KK administratiivhoone ja teiste ehitiste projekteerimisest. Teiseks — grupijuht Heili Härmson, kes on olnud autoriks Kirjanike Majale, «Raua tänava» kooli juurdeehitusele ja paljudele elamutele Tallinnas.

Neile nimelele võiks lisada veel paljusid, nagu arhitektid Koidu Lassman, Mall Meelak, Agnes Vulp, Asta Palm ja teisi.

Kokkuvõttes võib öelda, et TPI on andnud hea ettevalmistuse oma arhitektidele. nii tüdrukutele kui ka positele.

Suur äitäh kõigile õppejõududele!

Eelloetlust nähtub, et ega iga joonetõmbaja pole veel kiriaameis.

A. HITEKT LAINE PISA,
«Eesti Maaehitusprojekt» — üks esimesi «Po'ütehniku» üliõpilasi-kirjasaatjaid

Akadeemik Arnold Humal

60

Kohe pärast nõukogude võimu taaskehtestamist asus Arnold Humal tööle Tallinna Polütehnilise Instituuti matemaatika ja teoreetilise mehaanika kateedri juhatajana, tema professorikutse ja doktorikraad kinnitati Kõrgema Atestatsioonikomisjoni poolt. Põhitöö kõrval töötas Arnold Humal aastail 1947—1950 Eesti NSV Teaduste Akadeemia Füüsika, Matemaatika ja Mehaanika Instituudi direktorina, aastal 1951 valiti ta ENSV TA tegevliikmeks ja aastal 1953 akadeemia asepresidendiks, mille tõttu TPI kateedrijuhataja amet tuli 13 aastaks maha panna. 1966. aastast alates tänapäevani on ta uuesti TPI matemaatika kateedri juhataja, kuid pedagoogitööst ei ole ta kogu selle aja jooksul vaatamata suurtele ameti- ja ühiskondlikele kohustustele kunagi loobunud.

Kui nüüd kohe välja öelda, et juubilar on sellest ajast 35 aastat kandnud teaduste doktori kraadi, siis võib karta, et kaob lugejate usaldus käesoleva kirjutise autorite vastu. Kinnitame aga, et see on tõepoolest nii.

Sündinud 10. märtsil 1908 Tallinnas töölisperekonnas lõpetas ta 1925. aastal praeguse Tallinna I keskkooli ja juba aastal 1929 Tartu Ülikooli matemaatika-loodus-teaduskonna, kus talle aasta hiljem omistati magistrikraad. Aastatel 1932—1934 viibis ta Göttingenis ja Viinis teadusliku stipendiaadina ja veebruaris 1934 (seega 25-aastasena) kaitses Tartu Ülikoolis kraadi, mille nimi alama materi traditsioonide kohaselt kõlab «doctor philosophia naturalis».

Võiks arvata, et edaspidine elu oli nii noorele ja andekale doktorile sile ja sirge. Algul see nii näiski: eradotsendist dotsendiks, siis adjunktprofessorist professori kohustatitjaks ja 1940. aastal matemaatika kateedri juhatajaks TRÜ-s. Kes võis tollal aimata, et vaevalt aasta hiljem viibib sama mees juba saksa koonduslaagri okstraadi taga? Paari kuu pärast lasti Arnold Humal küll vabaks, aga umbusaldus jäi: Tartu Ülikoolis teda enam töötada ei lubatud ja professoril tuli ülalpidamist teenida Tallinnas kooliõpetajana. See ei ole muidugi mõeldud õpetaja-ameti alaväärsitamisena, esmajoones juubilar ise kinnitab tänapäevani, et see periood oli õpetlikuks ja vajalikuks enesetäienduseks tema põhitöö huvides.

Oma ebatavalise noorustikkuse ja erksuse säilumise eest võlgneb juubilar kahtlemata suurelt osalt tänu ka innukale tennisemängule, mida praegugi jätkab talle omase distsiplineerituse ja regulaarsusega.

Tugevat pallingut soovides nii ametialases heitluses kui ka tennisväljakul

kolleegid paljustest ka teedritest, kes Humala kateedrist on sirgunud.

tuse teklit. Kuigi Mari Saat ei läinud sinna õppima, on tal huvi kunsti vastu läinud verre — näitustel käib ta ju nii sageli.

Meie instituuti ei tulnud Mari sugugi mitte

kindla eesmärgiga ja tahtmisega õppida ökonomistiks. Veel enne seda oli ta tahtnud saada farmakoloogiks. Inimese vaim on ju otsiv. Aga miks just farmakoloogiks?

«See tundus väikse ja rahuliku elukutsena. Kuigi olen elanud kogu aeg linnas ja ei tahaks sealt lahkuda, soovin siiski sageli vi bida maal. Mitte ainult suvitamise eesmärgil — ka talvel ja sügisel on seal väikne ja ilus. Igatahes suurlinnas küll elada ei tahaks. Mulle ei meeldi káarikkus.»

«Mida ütleksite tulevase elu kohta?»

«Ette ei või midagi kindlat öelda, ettekuulutus ei taha tcha. Kas ongi mõtet tuleviku peale veiksli anda? Enne muidugi tuleb lõpetada instituut. Ökonoomika hakkab mind üha rohkem huvitama.»

Koo ipäev väsitab päris tublisti lugemiseks jääb nagu vähevõitu aega.»

Hea õppimine võtab Maril tunduva osa ajast, seetõttu on tulnud ohvriks tuua nii mõnedki kavatsused.

Tundsime huvi vaba aja veetmise vastu. Kas inimesel on üldse vaba aega, või on see lihtsalt «näpistamine» igapäevastest etvõtmistest?

Suusamatk Tallinna-lähedasele lahingupaigale

Ametiühingu meeste algatus külastada Nõukogude armee aastapäeval mõnda Tallinna-lähedast lahingupaika leidis nojaveteraanide ühingu liikmespere hulgas elavat vabariigilist tehti otsus — loobuda autosõidust ja teekond suuskadel ette võtta — valitsesid juba pikemat aega suurepäraseid suusailmad ja pealegi lubas dekaan Juhan Toomaspoeg matkajate hulgas olla.

Kõik see töigi 23. veebruari hommikuks Balti jaama paarkümmend meest suuskadega. Lagedile sõitsime rongiga, sealt aga liikusime suuskadega Pirita jõe

kallast mööda Vaskjala sillani. Seal murdis Nõukogude armee septembril 1944 Tallinna vabastamise teel hitlerlaste viimase vastupanu.

Mitte kauel Vaskjala sillast seisab mälestuskivi. Sinna kogune; keskpäevaks üsna palju suusatajaid ja sõidukitega tulnud Suusatajate peret täiendasid Lagedi kooli lapsed, kes samuti ei püüdnud 10—12-kilomeetrist matka paljudeks. Sõjaveteranid

jutustasid lahingust, mälestati langenud seitsimehi.

Lahingupaigal, mindi Sommerlingi sovhoosi keskusesse. Kaupluse ukse ette oli positsioonile asunud väikene kuumade viinade ja teega. Eks pudel õlutki kulus pärast pikka suusõitu üsna marjaks. Kahjuks oli aga meie suu atajate aeg piiratud, sest enne rongile jõudmist tuli teha veel 8 km sõitu. Kõik pakumised autobussidel linna jõuda läikati tagasi — ilm oli suusaõiduks üga ahvatlev.

REIN TAMPERE,
TM 81

SAAGEM TUTTAVAKS!

Mari Saat, meie instituudi esimese kursuse üliõpilane, õpib rahvamajanduse planeerimist õpperühmas TP-41.

Nagu me temalt kuulsime, ei olnud instituuti pääsemine keeruline ega raske toiming.

Keskkooli päevil hakkas ta käima ettevalmistuskursustel kunsti-instituudis. Siis oli tal suuimaks eesmärgiks kanda selle õppeasu-

les oleks 500 kuni 700 istekohta. Söökla paikneks eraldi ehitusena õppekorpuste ja ühiselamute vahelisel maa-alal ja oleks hõlpsasti kättesaadav kõigile. Võet vastu otsus pöörduda Eesti NSV Ministrite Nõukogu roole uue söökla ehitamise võimaluste leidmiseks 1970.—1971. aastal.

Kuni selle ajani tuleb aga olemasolevate sööklate ja einelaudadega toime tulla. Koos kolmanda ühiselamu valmimisega saavad üliõpilased juurde ühe kohviku, mis mõningal määral kergendab senist olukorda. Kohvik ühiselamus nr. 2 ja uus kohvik

tati Mustamäe õppekorpused nii, et arvestamata jäi inimeste üks elulisemaid vajadusi — söömine. Selle küsimuse selgitamiseks peab mõne sõnaga puudutama Mustamäe ehituste ajalugu. Mustamäe õppehooned praegusel kujul projekteeriti 2000 üliõpilase jaoks. Toitlustamise küsimuse pidi lahendamata mainitud 150 kohaga söökla, neljanda õppekorpuse puhvet

ja ühiselamutes loodavad söökla. Kuid TPI kasv osutus kiiremaks ja seetõttu kerkisid üles keerukad probleemid. Õppehoonete ehitust tuli alustada mitte esimesest, vaid viiendast korpusest, sest vastasel korral poleks suudetud kindlustada normaalset õppetööd. Nii kujunes välja olukord, mille ees me praegu seisame.

Eesti NSV Kaubandusministee-riumi ning Kõrgema ja Keskerihariduse Komitee ühine kolleegium arutas 7. veebruaril 1968. a. üliõpilaste toitlustamise probleeme. Kolleegium jõudis üksmeelsele otsusele, et antud olukorras on ainsaks väljapääsuks suure söökla ehitamine, mil-

TPI raskuspunkt kaldub järjest enam Mustamäele. Pärast esimese õppekorpuse valmimist käesoleva aasta kevadel paikneb Mustamäele ümber ka instituudi rektorat koos haldusaparaadiga. Kuid seni lahendamata küsimuseks on jäänud õppejõudude, üliõpilaste ja teenistujate toitlustamine. Neljanda korpuse puhvetis on pidevalt pikad järjekorrad ja ka võimalused sortimendi osas

Mustamäe ja toitlustamisprobleemid

on piiratud. Puudub sooja toidu saamise võimalus, mis on aga hädavajalik.

Koos esimese õppekorpuse valmimisega antakse eksploatatsiooni ka uus 150 kohaga söökla, kuid kas see lahendab olukorra? Võib juba praegu öelda, et lõplikku lahendust ei anna ka uus söökla. Hiljuti kehtestatud normide kohaselt peab iga tuhande üliõpilase, teenistuja ja õppejõu kohta olema 180 kohta sööklas. Kui arvestada, et Mustamäel hakkab töötama pidevalt umbes 3000 üliõpilast ja 1000 õppejõudu ja teenistujat, siis peaks söökla kohta arv olema ca 700.

Muidugi tekib õigustatud küsimus, kuidas projekteeriti ja ehi-

Küläs käisid fotoaparaadiga HEIMAR ENK ja sullepa ning märknikuga RALPH PARV

EÜE 1968 astub esimesi samme

Tudengid istuvad semestri esimeste nädalate loengutel ja unistavad kevadest, suvest, päikesest ja soojusest. Tuletagem nüüd meelde möödunud sügist. Kes oli kõige pruunim, kõige lõbusam, kõige puhunud? Oli ju see malevlane?!

EÜE populaarsus kasvab. Et tagada tänavustele malevlastele korralikke töötajad ja toreid puhkust, on uus staap juba mitmel korral koos istunud. Eriti pingelises õhkkonnas möödus koosolek, millest võtsid teiste hulgas osa ka ELKNÜ Keskkomitee teine sekretär Karl Adamson, TRÜ ja TPI komsomoliorganisatsioonide esimesed sekretärid Toomas Sutt ja Ahto Vellamaa ja kus valiti EÜE komandör, peainsener ja majandusjuht.

Ehitusmaleva komandöriks sai AARNE VAHTRA. Veteranidele pole teda tarvis iseloomustada. Aarne on populaarne mees. Maleva tööd on ta juba neljal suvel osa võtnud ja tänu sellele orienteerub ehitusajades täitsa kenasti. Lõpetas Tallinna Pedagoogilise Instituudi ja töötas Meeri Eriinternaatkoolis. Uhe endise staabi liikme sõnade järgi on Aarne «meeldiv ja heade kunstiannetega poiss.»

Uus peainsener, jaanuaris TPI lõpetanud PEETER PALU oli möödunud aastal meie parima — Vormsi rühma — komandör. Teda tuntakse kui karmi ja asjalikku töömeest, kes ialgi suuri sõnu ei tee.

Majandusjuhi tiitli sai endale endine Karja rühma brigadir OLAV LUUS.

Samadel koosolekutel arutati ka ehitustöödeks ettevalmistamist kohtadel. Leiti, et kõige parem on olukord Lõuna-Eestis (insener V. Viikholm). Kuid ka Saaremaal, Hiiumaal ja Pärnu ja Haapsalu

rajoonis on objektid välja valitud.

Meie kõrgemates koolides on tööd alustanud ettevalmistavad staabid. Õige pea hakkavad nad vastu võtma avaldusi tudengitelt, kes on otsustanud veeta suve toredasti ja oskuslikult.

HELVE TOOMLA, TRÜ õigusteaduskonna II kursus

Varsti hakkame vastu võtma avaldusi ehitusmalevasse

Peaaegu märkamatu on juba EÜE-68 astunud mitu pikka samm. Staabis käib juba kibekiire töö. Ja võib julgelt öelda, et võrreldes eelmiste aastatega on organisatsioonilist tööd tehtud palju rohkem.

TPI komsomolikomitees olid koos EÜE staap ja TPI malevlased. Ühiselt valiti ettevalmistav staap. Selle ülesandeks on põhiliselt informatsiooni andmine ja avalduste vastuvõtmine tudengitelt. Sinna kuuluvad Peeter Vähi (TM-61), Mati Kalamees (TM-81), Karl Kasikov (TE-81) ja Jaan Pitsi (KA-41).

Kui Teid huvitab mingi küsimus ehitusmalevast, siis pöörduge julgelt meie poole.

Kallis tudeng, kui teed plaane suveks, ära unusta ehitusmalevat! Tänavu on ehitusmaleva tööpöld laiem kui kunagi varem. Arvestades tudengite soove ja looduslikke paiku avatakse uued regioonid Lõuna-Eestisse ning suurendatakse rühmade arvu Pärnu rajoonis. Nii et võimalusi on palju.

Tulge ja valige! Avaldusi EÜE-sse hakatakse vastu võtma alates 15. märtsist ELKNÜ TPI Komitees A-V-413.

JAAN PITSI

Oma kolmanda hooaja teist poolaastat alustas TPI Rahvusvaheliste Suhete Klubi õhtuga «MAAILM 1967».

Kohvikuõhtu eesmärgiks oli vaadata veel kord koos möödunud aastasse ja teha üldistusi selle ajaperioodi sündmustest.

Ühisest vestlusest võtsid osa ka RSK kauaaegsed juhendajad, Ühingu «Teadus» lektorid Daniel Toim ja Juhan Sillaste.

USA agressioon Vietnamis, kaks Saksa riiki ja Euroopa julgeolek, sündmused Lähis-Idas ja Kreekas, neegrite võitlus Ameerika Ühendriikides — iseloomustavad ju need kõik 1967. aastat, tema poliitilist kaarti. Need küsimused olid arutusel ka sel õhtul.

Sõna võtsid Jaak Palvari, Siim Sade, Rein Erme, Rein Leemet ja paljud teised.

Enne lahkumist peatuti nagu alati ka NSV Liidu sisepoliitilisel olukorral ja küsimustel uuest majandussüsteemist.

JAAK PALVARI

Reede õhtul toimus järjekordne TPI Kinoklubi üritus. Tuldi vaatama prantsuse filmi «Mees ja naine». Film meeldis vähemalt 99 protsendile vaatajaist ja kindlasti on see jõudnud juba saada üliõpilaste vaidlusobjektiks.

Nüüd mõni sõna sellest, mis on tulemas. Lähemal ajal on kavatsusel filmide «Lehed langevad», «Sinine ingel» (Marlene Dietrichiga peaosas), «Töömehe päevik», «Nali» ja «Edasi, Prantsusmaa» vaatamine.

Lõpüks teadmiseks kõigile filmisõpradele — nende filmide demonstreerimisele pääsevad ainult kinoklubi liikmed. Kiirustage liikmeks astumisega, sest juba sellel nädalal (või järgmise alguses) loodame saada «Sinise inglise» Kasutame võimalust ja õnnitleme meie naispere läheneva pidupäeva puhul!

TPI KINOKLUBI

NAISTEPÄEVA VIGURIJUTTU

Mis väarikas TPI meestudeng sa oled, kui rühmas üheksa kümendikku on neid, kes võivad su ees iga hetk kelkida, et neil on ikka oma päev. Poeks armee aastapäeva taha, aga siis öeldakse, et mis sa hiilgad võõrastest sulgedes, sõjaväes pole sa ju olnud.

Lühidalt öeldes — aja naistega parem diplomaatiat, vähemalt naistepäeva puhul. Vii lilli ja magusat viina, soovi ikka edu töös ja õnne isiklikus elus... Seda ütlen mina, aga et ma pole egoist, lasen ka teistel ühteist ütelda. Oli mul selleteemalisi jutuajamisi, suulisi ja kirja teel.

Tiiu majanduse esimeselt kursusest arvas — vähemalt kord kuus olgu naistepäevi, ikkagi vabad päevad jälle juures. Mõned neljanda kursuse keemikud arvasid oma kogemuste järgi, et naistepäev on päev nagu iga teinegi; naistel ainult rohkem teadmisi, sest meestel ju järjekordne hea põhjendus klaasi tõsta. Ann arvab kah, et jätkub ühestki naiste pidupäevast — mehed kui sula või, igavaks võib see komöödia minna! Vähemalt 5,6 korda minutit kasutatakse meid ülistades sel päeval sõna «naine», ütles Eike.

Agas — mis nad siis veel tahavad, ialgi pole need naised millegiga rahul. Agas vaat, mis veel tahavad — et hoolitsetaks selle eest, et neil igav poleks, et neid vähemalt sel päeval intris sooja peaga ei segataks, et mehed üldse tõesti sellised oleksid nagu nad endid peavad: targad, huvitavad, vaimukad!

Jah, kui arvamustest edasi rääkida, siis mehaanik Tõnu oli see selline — musiga ei teki raskusi, aga kust lilled saada? Niisuguste sõnade peale oli hetk vaikust, ja siis tuli Tiitult ja ühelt keemikult naer ühest suust: «Parem kui teid üldse ei näeks, saaksid närvid sellel päevalgi puhata! Pidage meeles, poisid, need olid Tiiu majanduse esimeselt ja teiselt neljanda kursuse keemik. Eks te ise tea, kes nimelt.»

Agas üldiselt, on see siis kellegi suhtumine meesperesse! Seesama keemik tegi võidurõõmsa näo: meie meesterahvad on naistepäevaste käendusel! Seda oli näha, neist polnud ühtki silmapaari.

Siis pidi aga Enn, teate küll, see noormees ehituse kolmandalt kursusest, kõik hoopis viltu aia-ma: Naistepäev on väärt päev, naised ei trügi siis lille- ja napsipoodides vahele.

Sellest kahtlasest olukorrast, kus naishälte tugevus liigselt tõusma hakkas, päästis mind

õnnelikult välja Tõnu. Naised on sellel päeval hoopis ilusamad, mehed muutuvad kohe kohmetumaks. Sellel oli mõju. Meestest on ikka kaasa, teised leidsid kah, et nii just peabki: olgu nad sel päeval hästi kaunid, lausa iluduskuningannad kohe ja ime-ime-lahked.

Siis tuli insener Jüri, kes oli tudengieast juba kolme aasta eest välja kasvanud ja ütles mõned kaalukad sõnad: «Olgu nad selles, nagu nad tegelikult on. Rohkem pole naistepäevi küll tarvis, see poleks originaalne. Naised aga just seda hindavadki. Ja lilli ei jätku ju ühekski naistepäevaks.»

Et jutt jälle üldisemaks muutus, ütles Priidu majandusest: «Las aga olla ja tulla neid naistepäevi. Aga kui veidi lähemalt järele mõtles, hakkas temagi kahtlema: pärast rahakott tühi ja pea lõhub — ootad sa siis küll veel naistepäeva!»

Helises kell. Tüdrukud kui eeskujulik rahvas kunagi, ruttasid audibooriumidesse.

Et teil kõigil oleks neid, kellele lilli viia ja et te seda tingimata teeksite, ütles Eike enne kui kannal ringi pööras ja kadus.

Olime väga liigutatud ja kukkumise kohe õnnesoove kirja panema:

Palju äikest, vähe päikest!

Lembit

Õnne kogu eluks!

Priidu

Et te ka pärast naistepäeva sama kenadeks jääksite!

Tõnu

Peremehetsege peremeeste keskel!

Enn

Sellega sai meie «pressikonverents» läbi.

Pooltel toimetuse teel tuli Anu vastu. Ta on alati midagi mõistlikku öelnud, pidasin seepärast ta nüüdki kinni. Ta vaatas pikka pilguga mulle otsa ja ütles siis: Tead, naistepäevaga on kõik korras, ära muretse. Agas üks meestepäev kulaks peale seda küll ära. Maksaks siis kätte kõigile, kes meid unustasid. Ja oligi läinud.

* * *

Kui ma siis lõpuks üksinda pea käte vahel toimetuses istusin, mõtlesin, et Lembit ütles ikka pagana mõistlikult, et olgu neid naistepäevi palju tahes, peasi, et meid rahule jäetaks.

Ja ilma meestepäevadeta on vist kah kindlam...

Uusi teatmeteoseid meie raamatukogus

1. Troskolanski, A. Vocabulary of mechanics in five languages. English, German, French, Polish, Russian. Warsaw, Wyd. nauko-techniczne, 1967. Vol. 2. Group 15. Mechanics of fluids. 451 lk., illustr.

TS 53

A 648

2. Dictionary of guided missiles and space flight. Ed. by Grayson Merrill, Princeton (New Jersey) a. o., Van Nostrand, 1959. vi, 688 lk., illustr.

TE 629x1

D-43

3. The international dictionary of physics and electronics. Princeton (New Jersey) a. o., van Nostrand, 1956. XVII, 1004 lk., illustr.

TE 629x1

D-43

4. Teknillinen korkeakoulu. Helsinki. Opetusohjelma 1967—68. Helsinki, 1967. 224 lk.

TB 378

T 39

5. Universität Rostock. Personal- und Vorlesungsverzeichnis. Studienjahr 1967/68. Herbstsemester. (Rostock, 1967.) 169 lk.

TB 378

U 59

6. Universität Stuttgart. Personal- und Vorlesungsverzeichnis. Wintersemester 1967/68. 1. August 1967. (Stuttgart, 1967.) 276 lk., XXIV lk.; 1 illustr.

TB 378

U 59

KIRJASTUSGRUPI

VÄLJAANDEL ILMUS

U. SINISALU. Kapitalismi arenemise ebaühtluse suurenemine ja imperialistlike riikide vaheliste vastuolude teravnemine. Tallinn, 1967, 24 lk., 300 eks., 3 kop.

L. SCHMIDT. Sissejuhatus keemilisse termodünaamikasse II. Tallinn, 1967, 56 lk., 600 eks., 7 kop.

L. VALDMA, R. SIMAR, U. RANDMER. Metallide lõiketöötlemine. Laboratoorseid töid metallide tehnoloogias. Tallinn, 1967, 112 lk., 2000 eks., 18 kop.

Труды по строительной механике II. A-257. Tallinn, 1967, 208 lk., 500 eks., 75 kop.

Строительные конструкции и строительная физика. V. A-258. Tallinn, 1967, 76 lk., 500 eks., 23 kop.

TE 53

I-61

TB 378

T 39

TB 378

U 59

TB 378

U 59

TB 378

U 59

TB 378

U 59

TB 378

U 59

TB 378

U 59

TB 378

U 59

TB 378

U 59

TB 378

U 59

TB 378

U 59

TB 378

U 59

TB 378

U 59

TB 378

U 59

TB 378

U 59

TB 378

U 59

TB 378

U 59

TB 378

U 59

TB 378

U 59

TB 378

U 59

TB 378

U 59

Reedel, 15. märtsil kell 20 PIKO-s klubiõhtu

Hõissa, pulmad!

(Vanadest ja uutest pulmakommetest).

Külas on vabariikliku perekonnaseisuaktide büroo juhataja sm. Salus ja teised.

Jälgige kuulutus!

13. MARTSIL PIKO-s

Kolmapäeval, 13. märtsil kell 19 toimub PIKO-s RSK õhtu teemal «Kommunistlike ja töölispartei esindajate Budapesti konsultatsioonide kohta».

Teadmiseks ehitusmaleva rahvale

11. märtsil kell 17 toimub AIV-103 Eesti Üliõpilaste Ehitusmaleva komandöride, meistrite ja brigadiride jutuaeg. Teretunud on ka kõik teised asjahuvilised ja EÜE toetajad!

7. märtsil vanemõpetaja H. Relviku loeng «Sissejuhatus dünaamikasse».

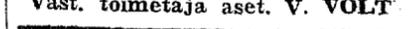
11. märtsil assistent A. Karusoo loeng «Aktiivi aegade kasutamine».

12. märtsil dotsent A. Pässil loeng «Meie maa industrialiseerimine».

14. märtsil assistent T. Pikka loeng «Elektrivool gaasides».

Vast. toimetaja aset. V. VOLT

Organ парткома, ректората, комитета ЛКСМЭ и профкома Таллинского политехнического института газета «Таллинский политехник».

Hind 2 kop. Trükkikoda «Ühiselu», Tallinn, Pikk tn. 40/42.

Tellimise nr. 800

MB 02362